

رساله اول به تسالونیکیان

آنان با گامهای آرام پیش می‌روند، در حالیکه زیر قدمهای سنگین و شمرده خود برگها را پخش و چمن‌ها را له می‌کنند. سخنان کشیش هنوز در ذهن آنها طنین‌انداز است و صدای پای کارگران را می‌شنوند که بسوی آن مکان وحشتناک حرکت می‌کنند و آماده می‌شوند تا تابوتی را که عزیزشان در آن است، به‌خاک بسپارند. مرگ، یعنی دشمن، رابطه مستحکم اعضای خانواده و دوستان را از هم گسیخته، فقط خاطرات و اشک را به‌جا گذاشته است.

اما مانند پرتوی طلایی رنگ خورشید که آسمان زمستانی را می‌شکافد، حقیقتی بی‌نظیر، ظلمت تاریکی را در هم می‌شکند و نشان می‌دهد که مرگ پایان نیست! مسیح بر مرگ پیروز شده و بوسیله او امیدی به قیام هست.

بسیاری از مسیحیان قرن اول، چه بوسیله یهودیان غیور (مانند پولس، پیش از ایمان آوردنش به مسیح)، چه از دست یونانی‌های خشمگین، یا چه از سوی حکمرانان ظالم رومی جفا می‌دیدند. آنها سنگسار می‌شدند، کتک می‌خوردند، مصلوب می‌شدند، شکنجه می‌دیدند و کشته می‌شدند. پیرو مسیح بودن به معنای دست کشیدن از همه چیز، از روی میل و رغبت، به‌خاطر پیروی او بود.

پولس وقتی کلیسای تسالونیکی را طی سفر دوم بشارتی‌اش تأسیس نمود (در حدود ۵۱ م.)، زیر جفا قرار گرفت. پس از مدت کوتاهی، او این نامه را نوشت تا ایمانداران نوپای آنجا را تشویق کند. او می‌خواست آنان را از محبت خود مطمئن سازد، آنها را به‌خاطر وفاداری‌شان در جفا ستایش کند، و امیدشان، یعنی بازگشت حتمی خداوند و نجات دهنده‌شان عیسی مسیح را به آنها یادآوری کند.

پولس این نامه را با شکرگزاری از خدا به‌خاطر ایمان قوی و شهرت خوب تسالونیکیان شروع می‌کند و به این ترتیب آنان را مورد تأیید قرار می‌دهد (۱:۱-۱۰). بعد پولس رابطه خود را با آنها به یاد می‌آورد که چطور او و همراهانشان پیغام انجیل را به آنها رساندند (۱:۲-۱۲)، چطور آنها پیغام را پذیرفتند (۲:۱-۱۳)، و اینکه چقدر او اشتیاق دارد که بار دیگر با آنها باشد (۲:۱۷-۲۰). پولس به‌خاطر علاقه و توجهی که به آنها داشت، تیموتائوس را فرستاد تا آنها را در ایمانشان دلگرم سازد (۳:۱-۱۳). بعد پولس اصلی‌ترین موضوع پیغامش را بیان می‌کند که متشکل از سفارشها و تسلی‌هاست. او از تسالونیکیان دعوت می‌کند تا با اجتناب از تمام گناهان جنسی (۴:۱-۸)، محبت به یکدیگر (۴:۹-۱۰)، و زندگی کردن به‌عنوان شهروندانی خوب در دنیای گناه‌آلود (۴:۱۱-۱۲)، خدا را در زندگی روزانه خود خشنود سازند.

پولس تسالونیکیان را با یادآوری امید قیام، تسلی می‌دهد (۴:۱۳-۱۸). بعد او آنها را هوشیار می‌سازد تا در همه وقت آماده باشند، چون عیسی مسیح هر لحظه ممکن است باز گردد. وقتی مسیح باز گردد، مسیحیانی که زنده‌اند و آنانی که مرده‌اند، برای حیاتی تازه بالا برده خواهند شد (۵:۱-۱۱).

مشخصات رساله اول

به تسالونیکیان:

هدف:

تقویت ایمان مسیحیان تسالونیکی و اطمینان دادن به آنها در مورد بازگشت مسیح

نویسنده:

پولس

گیرندگان:

کلیسای تسالونیکی و همه ایمانداران در همه جا

تاریخ نگارش:

حدود سال ۵۱ م. از قرتس؛ این یکی از نخستین رساله‌های پولس است

علت نگارش:

کلیسای تسالونیکی خیلی جوان بود و فقط دو یا سه سال پیش از نگارش این نامه تأسیس شده بود. مسیحیان تسالونیکی احتیاج داشتند که در ایمان خود رشد کنند. به‌علاوه، در مورد بازگشت مسیح هم دچار سوء تعبیر شده بودند؛ برخی فکر می‌کردند که او به‌طور ناگهانی باز خواهد گشت، پاره‌ای دیگر نمی‌دانستند که آیا کسانی که پیش از این مرده‌اند، به‌هنگام بازگشت او، قیام بدن را تجربه خواهند کرد یا نه.

آیه کلیدی:

«پرا ما که ایمان داریم عیسی مرد و پس از مرگ زنده شد، باید یقین داشته باشیم که به‌هنگام بازگشت او، خدا تمام مسیحیانی را که مرده‌اند، همراه

وی به این جهان باز خواهد آورد» (۱۴:۴).

افراد مهم:

پولس، تیموتائوس، سیلاس

محل‌های مهم:

تسالونیکي

جنبه‌های خاص:

پولس، گزارش رضایت‌بخشی درباره تسالونیکیان از تیموتائوس دریافت کرد. با وجود این، او این نامه را نوشت تا درک غلط آنها را درباره قیام و بازگشت مسیح، تصحیح کند.

بعد پولس چند تذکر در مورد نحوه آماده شدن آنها برای بازگشت مسیح می‌دهد: اشخاص تنبل را تأدیب کنید (۱۴:۵)، افراد ترسو را دل‌داری دهید (۱۴:۵)، ضعفا را یاری کنید (۱۴:۵)، «با همه صبور باشید» (۱۴:۵) به همه خوبی کنید (۱۵:۵)، «همیشه شاد باشید» (۱۶:۵)، پیوسته دعا کنید (۱۷:۵)، «شکرگزار باشید» (۱۸:۵)، هر چیزی را که تعلیم داده می‌شود، امتحان کنید (۲۰:۵ و ۲۱)، و خود را از بدی دور نگاه دارید (۲۲:۵). پولس نامه‌اش را با دو دعای فیض و یک درخواست دعا تمام می‌کند.

وقتی این نامه را می‌خوانید، به نصیحت عملی پولس برای زندگی مسیحی، به‌دقت گوش فرا دهید. وقتی احساس می‌کنید غم و اندوه شما را فرو گرفته، به‌خاطر بیاورید که امید به بازگشت مسیح، قیام، و وعده حیات ابدی هست!

تقسیم‌بندی کلی

۱- نسبت به خدا وفادار باشیم

(۱:۱-۱۳:۳)

۲- گوش به زنگ آمدن خداوند باشیم

(۱:۴-۲۸:۵)

پولس و همراهانش با وجود جفا، در رساندن پیغام انجیل به تسالونیکیان وفادار بودند. تسالونیکیان به‌تازگی مسیحی شده بودند، و با وجود اینکه رسولان در کنار آنها نبودند، هنوز به خداوند وفادار بودند. دیگران در رساندن کلام خدا به ما وفادار بوده‌اند. ما نیز باید وفادار بمانیم و با این انتظار که مسیح هر لحظه ممکن است باز گردد، زندگی کنیم.

موضوعات مهم

موضوع	توضیحات	اهمیت
جفا	پولس و کسانی که در تسالونیکی تازه مسیحی شده بودند، به خاطر ایمان به مسیح، جفا را تجربه کردند. ما هم باید در انتظار آزمایشها و زحمات باشیم. با نیرویی که روح القدس می بخشد، باید به هنگام آزمایشها در ایمان خود استوار بمانیم.	روح القدس به ما کمک می کند تا در ایمان پایدار بمانیم، ما را قادر می سازد تا به دیگران محبت واقعی نشان بدهیم و حتی زمانی که به ما جفا می رسانند، تهمت می زنند، یا بر ما ستم می کنند، پاکی اخلاقی خود را حفظ کنیم.
خدمت پولس	پولس علاقه و توجه خود را به این کلیسا، حتی وقتی که به او افترا می زدند، ابراز می کرد. تعهدی که پولس، علی رغم شرایط سخت، برای اعلام پیغام انجیل داشت، الگویی است برای ما که باید از آن پیروی کنیم.	پولس نه تنها پیغامش را به دیگران می رساند، بلکه ایثار نیز می کرد. ما در خدماتمان باید مانند پولس باشیم، وفادار و بی باک در عین حال فداکار و دلسوز.
امید	یک روز همه ایمانداران، هم کسانی که زنده اند و هم کسانی که مرده اند، به مسیح خواهند پیوست. برای مسیحیانی که پیش از بازگشت مسیح می میرند، امیدی هست، امید قیام بدن.	اگر ما به مسیح ایمان داشته باشیم، تا به ابد با او خواهیم زیست. همه کسانی که در تمام طول تاریخ به عیسی مسیح تعلق داشته اند، در بازگشت او، در کنار او خواهند بود.
آماده بودن	هیچ کس زمان بازگشت مسیح را نمی داند. ما باید پاک و مقدس زندگی کنیم تا همیشه گوش به زنگ آمدن او باشیم. ایمانداران نباید در وظایف روزانه قصور ورزند، بلکه همیشه باید طوری کار و زندگی کنند که گویی برای مسیح کار و زندگی می کنند.	کتاب مقدس فقط حاوی اعتقادات ما نیست بلکه طریق زندگی کردن را نیز شامل است. روح القدس دائماً با وفاداری ما را رهبری می کند، پس ما می توانیم از شهوت و فریب کاری دوری کنیم. طوری زندگی کنید که گویی هر آن منتظر بازگشت مسیح هستید. نباشد که او شما را بدون آمادگی غافل گیر کند.

از طرف پولس، سیلاس و تیموتائوس،

۱:۱
 یو ۲۳:۱۴
 روم ۷:۱
 ۲ قرن ۱۹:۱
 ۲ تسا ۱:۱
 ۱ پطر ۱۲:۵

۱:۱ احتمالاً پولس و همراهانش در اوایل تابستان سال ۵۰ م. وارد تسالونیکي شدند. آنها اولین کلیسا را در آن شهر تأسیس کردند، اما مجبور شدند سریعاً شهر را ترک کنند چون زندگی‌شان در معرض خطر قرار گرفت (اعمال ۱:۱۷-۱۰). احتمالاً پولس در اولین فرصت بعد از توقف در قرنتس، تیموتائوس را مجدداً به تسالونیکي فرستاد تا از وضع ایمانداران مطلع شود. تیموتائوس با خبرهای خوش نزد پولس باز گشت و پولس را مطلع ساخت که مسیحیان تسالونیکي در ایمانشان استوار و با یکدیگر متحدند. اما تسالونیکیان سؤالاتی درباره ایمان جدیدشان داشتند. پولس طی ملاقات کوتاهی که با آنها داشت، فرصت نکرده بود تمام سؤالات آنان را پاسخگو باشد و در این فاصله سؤالات دیگری هم بوجود آمده بود. به همین دلیل این نامه را می‌نویسد تا پاسخ سؤالات آنان را بدهد و آنها را به‌خاطر وفاداری به انجیل ستاید.

۱:۱ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره پولس، به تاریخچه زندگی او در اعمال فصل ۹ رجوع کنید. تاریخچه

پولس ایمان ایمانداران تسالونیکی را می‌ستاید

۲ ما همیشه خدا را برای وجود شما شکر می‌کنیم و دائماً برای شما دعا می‌کنیم،
 ۳ و در حضور پدرمان خدا، اعمال پر مهر و ایمان استوار و امید راسخی را که به
 بازگشت خداوند ما عیسی مسیح دارید، به یاد می‌آوریم.
 ۴ ای برادران عزیز و ای محبوبان خدا، می‌دانیم که خدا شما را برگزیده است،
 ۵ زیرا زمانی که پیغام انجیل را به شما اعلام نمودیم، آن را کلمات و سخنانی
 بی‌معنی نپنداشتید، بلکه با علاقه بسیار به آن گوش فرا دادید. آنچه می‌گفتیم،
 عمیقاً در شما اثر می‌گذاشت، زیرا روح القدس به شما یقین کامل می‌بخشید که
 سخنان ما راست است؛ رفتار ما نیز شما را از این امر مطمئن می‌ساخت. ۶ در
 نتیجه، شما از ما و از خداوند پیروی کردید، و با وجود زحمات شدیدی که به
 سبب پیغام ما متوجه شما شده بود، با شادی که از روح القدس است، پیغام ما را
 پذیرفتید.

۷ به این ترتیب، شما برای مسیحیان سراسر «مقدونیه» و «یونان» نمونه شدید.
 ۸ اکنون کلام خداوند بوسیله شما در همه جا پخش شده و به گوش مردم

۲:۱
 روم ۹:۱
 ۲ تسال ۳:۱
 ۳:۱
 عبر ۱۰:۶
 یعقو ۱۷:۲
 ۴:۱
 کول ۱۲:۳
 ۲ تسال ۱۳:۲
 ۲ پط ۱۰:۱
 ۵:۱
 اقرن ۴:۲
 ۲ قرن ۶:۶
 ۱ تسال ۱۰:۲
 ۲ تسال ۷:۳
 ۶:۱
 اعما ۱-۱۷
 اقرن ۱۶:۴

۸:۱
 روم ۸:۱ ؛ ۱۸:۱۰
 ۱ تسال ۱:۳

۵:۱ پولس می‌گوید: «رفتار ما نیز شما را از این امر مطمئن ساخت»، تسالونیکیان می‌توانستند بفهمند که آنچه پولس، سیلاس، و تیموتائوس موعظه می‌کنند، حقیقت دارد، چون خودشان به آن عمل می‌کردند. آیا رفتار شما، آنچه را که به آن ایمان دارید و به زبان می‌آورید، تحکیم می‌بخشد یا در تضاد با آن است؟

۶:۱ تسالونیکیان با شادی عظیم پیام نجات را پذیرفتند. گرچه ایمان جدید آنها منجر شد که هم از سوی یهودیان و هم غیریهودیان مورد جفا قرار بگیرند (۲:۳-۴)؛ اعمال (۵:۱۷)، اما در ایمان خود استوار ماندند. از قرار معلوم تسالونیکیان نگران وضع ایماندارانی بودند که فوت کرده بودند. وقتی مسیح باز گردد، چه اتفاقی برای آنها خواهد افتاد؟ پولس با توضیح در مورد اتفاقاتی که پس از مرگ ایمانداران روی می‌دهد، به این سؤالات پاسخ می‌دهد (مراجعه کنید به ۱۳:۴).

۷:۱-۱۰ همه ما باید مانند ایمانداران تسالونیکی نسبت به پیام انجیل واکنش نشان دهیم: از گناه دست بکشیم، خدای زنده و حقیقی را خدمت کنیم، و با اشتیاق منتظر بازگشت عیسی باشیم. ما باید دست از گناه بکشیم چون مسیح خواهد آمد تا جهان را داوری کند؛ ما باید با شور و اشتیاق خدمت کنیم چون تا قبل از بازگشت مسیح، وقت کمی داریم تا ملکوت مسیح را گسترش دهیم. ما باید در هر وقت آماده بازگشت عیسی باشیم چون نمی‌دانیم کی خواهد آمد.

۳:۱ ایمانداران تسالونیکی وقتی زیر جفا قرار گرفتند، همچنان استوار باقی ماندند (۱:۳-۴، ۷:۸). پولس این مسیحیان نوپا را به خاطر اعمال پر مهر و ایمان استوارشان، و عهد محکمی که با مسیح بسته بودند، می‌ستاید. این ویژگی‌ها از مشخصات یک مسیحی واقعی است.

۵:۱ وقتی که مردم به پیام انجیل ایمان می‌آورند، قدرت روح القدس آنان را عوض می‌کند. وقتی ما با دیگران درباره مسیح صحبت می‌کنیم، باید به روح القدس متکی باشیم تا چشمان آنان را بگشاید و آنها را متقاعد کند که به نجات نیاز دارند. این زیرکی و روش بیان پیام انجیل نیست که شخص را عوض می‌کند، بلکه قدرت خداست. بدون کار روح القدس، سخنان ما بی‌معنی می‌شود. روح القدس نه تنها انسان را به خاطر گناهانش محکوم می‌کند، بلکه همچنین در او نسبت به حقیقت انجیل یقین ایجاد می‌کند (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره روح القدس، مراجعه کنید به یوحنا ۱۴:۲۳-۲۶ ؛ ۱۵:۲۶ و ۲۷، و توضیحات مربوط به یوحنا ۶:۳۷ و اعمال ۴:۱).

۵:۱ پیام انجیل عمیقاً بر تسالونیکیان اثر گذاشته بود. هر وقت که مردم به کلام خدا گوش فراده یا از آن اطاعت کرده‌اند، زندگی‌ها تغییر کرده است! مسیحیت چیزی است بیش از مجموعه‌ای از حقایق جالب؛ مسیحیت قدرت خدا برای نجات هر کسی است که ایمان آورد. قدرت خدا از وقتی که به مسیح ایمان آوردید، چه کاری در زندگی شما کرده است؟

سرزمینهای دیگر نیز رسیده است. هر جا قدم می‌گذاریم، سخن از ایمان حیرت‌انگیز شما به خداست؛ لذا نیازی نیست که ما دیگر چیزی در این خصوص بگوییم،^۱ زیرا خودشان برای ما بیان می‌کنند که با آمدن ما نزد شما، چگونه از بت‌پرستی دست کشیدید و به خدا گرویدید، بطوری که اکنون فقط بندهٔ خدای زنده و حقیقی هستید.^۲ در ضمن، باز گو می‌کنند که با چه اشتیاقی منتظر بازگشت فرزند خدا یعنی عیسی می‌باشید، که خدا او را پس از مرگ زنده کرد. او تنها کسی است که ما را از مجازات هولناک آخر زمان نجات خواهد داد.

۹:۱
قرن ۲:۱۲

۱۰:۱
روم ۷:۲؛ ۹:۵
فیل ۲۰:۳
۱ تسال ۹:۵
عبر ۲۸:۹
مکا ۷:۱

پولس رابطه‌ای را که با تسالونیکیان دارد، یادآوری می‌کند

برادران عزیز، شما خود می‌دانید که آمدن ما نزد شما چقدر مفید و پرثمر بود.^۲ آگاهید که پیش از آنکه نزد شما بیاییم، در شهر «فیلیپی» بسبب اعلام پیغام انجیل، چقدر با ما بدرفتاری کردند و چقدر زحمت دیدیم. با اینحال، با وجود دشمنانی که از هر طرف ما را احاطه کرده بودند، خدا به ما جرأت داد تا با دلیری، همان پیغام را به شما نیز برسانیم.^۳ پس ملاحظه می‌کنید که پیغام انجیل را نه با انگیزه‌های نادرست و مقاصد ناپاک بلکه با سادگی و خلوص نیت به شما رساندیم.

۱:۲
۱ تسال ۹:۱

۲:۲
اعما ۲۲:۱۶؛ ۲:۱۷
فیل ۳۰:۱

۳:۲
قرن ۲:۴
۲ پتر ۱۶:۱

اگر واقع، خدا به ما اعتماد کرده تا بعنوان رسولان او، حقایق انجیل را اعلام نماییم. از اینرو، ذره‌ای نیز پیغام خدا را تغییر نمی‌دهیم، حتی اگر به مذاق مردم سازگار نباشد؛ زیرا ما خدمتگزار خدایی هستیم که از تمام نیت‌های دلمان باخبر

۴:۲
امث ۳:۱۷
قرن ۲۵:۷
غلا ۱۰:۱
اتیمو ۱۱:۱

آن را علیرغم موانعی که ممکن است سر راه ما پیش آید، به ما می‌دهد.

۳:۲ این جمله نیش‌دار شاید پاسخی باشد در مقابل تهمت‌هایی که سران یهود به پولس زده بودند، همان کسانی که عده‌ای را علیه او تحریک کرده بودند (اعمال ۵:۱۷). پولس درستی انگیزه‌های خود را با بیان زحماتی که خودش و سیلاس به‌خاطر اعلام انجیل در فیلیپی متحمل شده بودند، نشان می‌دهد. هدف پولس از اعلام انجیل، کسب پول، شهرت، یا محبوبیت نبود. ما همیشه باید انگیزه‌های خود را برای اعلام انجیل مورد ارزیابی قرار دهیم.

۴:۲-۸ اغلب اوقات، مادر تلاش برای متقاعد کردن مردم، طوری موقعیت خود را تغییر می‌دهیم که پیام ما خوشایندتر بشود. پولس هیچ وقت پیامش را تغییر نداد تا آن را خوشایندتر بسازد، بلکه آن را مطابق با وضع هر شنونده‌ای بیان می‌کرد. گرچه نحوه بیان ما باید تغییر کند تا مناسب موقعیت‌های مختلف باشد، اما هرگز نباید حقیقت انجیل را با شرایط و موقعیت‌های متفاوت مطابقت دهیم.

۱۰:۱ در سرتاسر این کتاب پولس بر بازگشت مسیح تأکید می‌گذارد. از آنجا که کلیسای تسالونیکي در جفا بود، پولس آنها را تشویق می‌کند تا در انتظار آن رهایی باشند که مسیح به ارمغان خواهد آورد. امید یک ایماندار، بازگشت عیسی، «خدا و نجات‌دهنده بزرگمان» (تیطوس ۱۳:۲) می‌باشد. بدون این امید، تصویری که از زندگی خواهیم داشت، تصویر ناقصی خواهد بود. مسیح با همان قطع و یقینی که از مردگان بر خاست و به آسمان صعود کرد، باز خواهد گشت و در ابدیت پیشرو ما خواهد بود (اعمال ۱۱:۱).

۱۴:۲ پولس در اینجا به اولین دیدارش از تسالونیکي اشاره می‌کند (مراجعه کنید به اعمال ۱۷:۱-۹).

۱-۲۳ تسالونیکیان می‌دانستند که پولس پیش از آمدن به تسالونیکي، در فیلیپی زندانی شده بود (مراجعه کنید به اعمال ۱۱:۱۶ تا ۱:۱۷). ترس از زندانی شدن نتوانست پولس را از موعظه انجیل باز دارد. وقتی خدا از ما می‌خواهد کاری را انجام دهیم، او قدرت و شجاعت انجام

۵:۲
اعما ۳۳:۲۰

۷:۲
۲ تیمو ۲۴:۲
۸:۲

روم ۱:۱۱ ۴:۱۵
۲ قرن ۱۵:۱۲

۹:۲
اعما ۳:۱۸
۲ قرن ۹:۱۱
۲ تس ۸:۳

۱۰:۲
۱ تس ۵:۱

۱۱:۲
۴ قرن ۱۴:۴
۲ تس ۱۲:۲

۱:۴ افس
۱:۱ کول
۱:۱ پطر

است.^۵ خودتان آگاهید که ما هرگز سعی نکردیم با چرب‌زبانی، توجه شما را به خود جلب کنیم؛ از روابطمان با شما نیز برای کسب منافع مادی استفاده نکردیم، خدا خودش شاهد است.^۶ درضمن، نه از شما و نه از هیچکس دیگر، انتظار احترام و تکریم نداشتیم، گرچه بعنوان رسولان مسیح، این حق را به گردن شما داشتیم.^۷ اما نه فقط از این حق خود استفاده نکردیم، بلکه مانند یک مادر مهربان از شما مراقبت نمودیم.^۸ محبت و علاقه ما نسبت به شما آنقدر زیاد بود که نه تنها پیغام خدا را، بلکه جانهای خود را نیز در اختیار شما گذاشتیم.^۹ برادران عزیز، حتماً به یاد دارید که با چه زحمتی، شب و روز کار می‌کردیم و برای امرار معاش عرق می‌ریختیم، تا وقتی پیغام انجیل خدا را به شما می‌رسانیم، سربار کسی نباشیم.^{۱۰} شما خودتان شاهد هستید، همچنین خدا نیز، که رفتار ما با هر یک از شما، پاک و بی‌ریا و بی‌عیب بوده است.^{۱۱} حتماً به خاطر دارید که چگونه مانند یک پدر شما را نصیحت می‌کردیم،^{۱۲} و از شما می‌خواستیم که زندگی و رفتارتان باعث خشنودی خدا گردد، خدایی که شما را دعوت کرده تا در ملکوت و جلال او سهیم باشید.

سخن بگوید؛ مهربانی یعنی اشتیاق به یادگیری. مهربانی باید خصلت اصلی هر مسیحی باشد. همه ما باید در روابطمان با دیگران رفتار مهربانی داشته باشیم.
۹:۲ گرچه پولس این حق را داشت که از سوی کسانی که به آنها تعلیم می‌داد، حمایت مالی شود، اما او به خیمه‌دوزی پرداخت (اعمال ۳:۱۸) تا معاش خود را تهیه کند تا باری بردوش نوایمانان تسالونیک‌ها نباشد.
۱۱:۲ هیچ پدر مهربانی با بی‌توجهی به ایمنی فرزندان، آنها را در معرض حوادث قرار نمی‌دهد، چون ممکن است آسیبی که وارد می‌شود، مهلک یا ماندگار باشد. به همین ترتیب، ما باید نوایمانان را زیر بال و پر خود قرار دهیم تا زمانی که به اندازه کافی رشد کرده باشند و بتوانند در ایمان خود استوار بمانند. هرگاه نوایمانان بقدر کافی قوی شدند که به‌جای تأثیر پذیرفتن از مخالفین انجیل، خودشان دیگران را تحت تأثیر انجیل قرار دهند، می‌توانیم آنان را از حفاظت خود خارج سازیم.
۱۲ و ۱۱:۲ پولس با سخنان و روش زندگی خود، تسالونیکیان را تشویق می‌کند تا طوری زندگی کنند که باعث خشنودی خدا شود. آیا چیزی در زندگی روزانه شما هست که موجب ناراحتی خدا شود؟ مردم وقتی زندگی شما را مورد سنجش قرار می‌دهند، چه فکری درباره خدا می‌کنند؟ خدا چه فکری درباره نحوه زندگی روزمره شما می‌کند؟

۵:۲ اغلب وقتی می‌شنویم کسی پیش کسی دیگر «چاپلوسی» می‌کند، احساس انزجار می‌کنیم. چرب‌زبانی پوشش ظاهر فریبی است از مقاصد واقعی شخص، و رهبران مسیحی نباید آن را پیشه خود سازند. مسیحیان که حقیقت خدا را اعلام می‌کنند، به‌طور خاص مسؤولند که صادق باشند. آیا مردم می‌توانند مطمئن باشند که شما همیشه در سخنان و اعمالتان صادق و درست‌کارید؟
۸-۶:۲ زمانی که پولس نزد تسالونیکیان بود، چاپلوسی نکرد، از آنها پول نگرفت، در پی این نبود که او را احترام و تکریم کنند، و سربار آنان نبود. او و سیلاس سعی خود را کاملاً متمرکز بر اعلام پیام نجات خدا به تسالونیکیان کرده بودند. و این حائز اهمیت بود! زندگی ایمانداران را خدا تغییر داده بود، نه پولس؛ آنها به پیام مسیح ایمان آورده بودند نه به پیام پولس. وقتی ما برای مسیح شهادت می‌دهیم، توجه ما نباید معطوف تأثیری که خودمان می‌گذاریم، باشد. ما به‌عنوان خادمین واقعی مسیح، باید او را نشان بدهیم، نه خودمان را.
۷:۲ مهربانی خصلتی است که اغلب مورد تحسین قرار نمی‌گیرد. در جامعه ما بر قدرت و جسارت بیشتر احترام و عزت گذاشته می‌شود، حتی با اینکه هیچ‌یک از ما دوست نداریم حرف زور بشنود. مهربانی یعنی محبت عملی، یعنی اینکه ملاحظه دیگران را بکنیم، احتیاجات دیگران را برآورده سازیم، در گفتگو با کسی اجازه بدهیم تا او هم

^{۱۳}همچنین دائماً خدا را شکر می‌کنیم که وقتی پیغام خدا را به شما اعلام نمودیم، آن را سخنان انسانی نپنداشتید، بلکه گفته‌های ما را بعنوان کلام خدا پذیرفتید، که البته همینطور نیز هست. این پیغام، وقتی به آن ایمان آوردید، زندگی شما را دگرگون کرد؛ ^{۱۴}و پس از آن، همان رنجها و مشکلاتی که بر مسیحیان ساکن یهودیه وارد آمد، شما را نیز در بر گرفت، زیرا شما از هموطنان خود همان جور و ستمی را دیدید که ایشان از هموطنان یهودی خود دیدند. ^{۱۵}ایشان انبیای پیشین و حتی عیسی خداوند را کشتند؛ اکنون نیز بی‌رحمانه ما را آزار می‌دهند. آنان هم با خدا مخالفند، هم با انسان؛ ^{۱۶}و می‌کوشند ما را از رساندن پیغام خدا به غیریهودیان منع کنند، زیرا می‌ترسند ایشان نیز به نجات دست یابند. به این ترتیب گناهان این قوم روزبروز سنگین‌تر می‌شود و سرانجام غضب خدا بر ایشان فرود خواهد آمد.

^{۱۷}برادران عزیز، پس از آنکه مدتی از شما دور شدیم گرچه دلمان هرگز از شما دور نشد بسیار کوشیدیم که بار دیگر شما را ببینیم. ^{۱۸}به همین منظور بسیار مایل بودیم نزد شما بیاییم، و من، پولس، بارها سعی کردم بیایم، اما شیطان مانع شد. ^{۱۹}زیرا امید و شادی و افتخار ما در زندگی، فقط شما هستید. بلی، این شما

۱۳:۲

متی ۴۰:۱۰

عبر ۱۲:۲؛ ۴

۱۴:۲

اعما ۵:۱۷

اتسا ۶:۱

عبر ۳۳:۱۰

۱۵:۲

متی ۱۲:۵

لو ۲۰:۲۴

اعما ۵۲:۷

۱۶:۲

لو ۵۲:۱۱

اعما ۲۳:۹ ؛ ۵۰:۱۳ ؛ ۵۰:۱۴

۱۷:۲

اقرن ۳:۵

اتسا ۱۰:۳

۱۸:۲

روم ۱۳:۱ ؛ ۲۲:۱۵

۱۹:۲

اقرن ۲۳:۱۵

فیل ۱۶:۲

اتسا ۱۳:۳

مکا ۷:۱ ؛ ۱۲:۲۲

شکننده با حکومت داشت. در این زمان مسیحیت نیز به‌عنوان فرقه‌ای از دین یهود تلقی می‌شد. یهودیان می‌ترسیدند که انتقام‌جویی حکومت روم از مسیحیان، دامنگیر آنان نیز بشود. دوم اینکه، سران یهود فکر می‌کردند که عیسی نبی دروغین است و از این رو نمی‌خواستند که تعالیم او گسترش پیدا کند. سوم اینکه، آنان می‌ترسیدند که اگر بسیاری از یهودیان جذب مسیحیت شوند، موقعیت سیاسی آنها تضعیف شود. چهارم اینکه، آنها از مقام خاص خود به‌عنوان «قوم برگزیده خدا» مغرور بودند و این حقیقت که غیریهودیان اعضای دائمی کلیساها بودند، باعث رنجش آنها می‌شد.

۱۸:۲ پولس در اینجا از کلمه «شیطان» به‌شکل نمادین استفاده نمی‌کند؛ او می‌داند که شیطان واقعیت دارد. شیطان «حاکم این دنیای پر از گناه» (۲قرنتیان ۴:۴) و «رئیس نیروهای پلید» (افسیان ۲:۲) نامیده شده است. ما دقیقاً نمی‌دانیم چه چیزی مانع بازگشت پولس به تسالونیکي شد - مخالفت، بیماری، مشکلات سفر، یا حمله مستقیم از جانب شیطان - اما شیطان به طریقی عمل کرد تا او را از رفتن به تسالونیکي باز دارد. بسیاری از مشکلاتی را که ما را از انجام کار خدا باز می‌دارند، می‌توان به شیطان نسبت داد (مراجعه کنید به افسسیان ۱۲:۶).

۱۳:۲ در عهدجدید عبارت «کلام خدا» معمولاً به موعظه انجیل، کتب عهدعتیق، و خود عیسی مسیح اشاره دارد. امروز ما اغلب آن را برای اشاره به کتاب‌مقدس به کار می‌بریم. ما باید به‌خاطر داشته باشیم که خود عیسی مسیح «کلمه» خداست (یوحنا ۱:۱)؛ او موضوع و محتوای موعظه و تعلیم ماست.

۱۴:۲ وقتی پولس به یهودیان اشاره می‌کند، منظور او آن دسته از یهودیانی است که با موعظه او درباره انجیل مخالفت می‌کردند. منظور او همه یهودیان نیست. بسیاری از کسانی که توسط پولس به مسیح ایمان آوردند، یهودی بودند. پولس خودش نیز یهودی بود (۲قرنتیان ۱۱:۲۲).

۱۴:۲ همانطور که مسیحیان یهودی در اورشلیم از هموطنان خود جفا می‌دیدند، مسیحیان غیریهودی نیز در تسالونیکي از سوی هموطنان غیریهودی خود مورد جفا قرار می‌گرفتند. روبرو شدن با جفا، باعث ناامیدی می‌شود، مخصوصاً اگر از سوی اشخاص خودی باشد. اگر برای مسیح بایستیم، ممکن است از سوی همسایگان، دوستان و حتی اعضای خانواده مورد ضدیت، مخالفت، تمسخر، و جفا قرار بگیریم.

۱۵:۲ و ۱۶ چرا اینقدر یهودیان با مسیحیت مخالفت می‌کردند؟ اول اینکه، گرچه دولت روم مذهب یهود را «قانونی» اعلام کرده بود، اما هنوز این مذهب رابطه‌ای

۲۰:۲
قرن ۱۴:۱

۱:۳
اعما ۱۵:۱۷
۲:۳
روم ۲۱:۱۶

۴:۳
اتسا ۱۴:۲

۵:۳
متی ۳:۴
اقرن ۵:۷
قرن ۳:۱۱

۶:۳
فیل ۸:۱

هستید که به هنگام بازگشت مسیح، در حضور او باعث خوشحالی ما خواهید شد.^{۲۰} شما نشان پیروزی و شادی ما می‌باشید.

دلگرمی پولس از گزارش تیموتائوس درباره تسالونیکیان

۳ سرانجام، چون من دیدم که بیش از این تحمل دوری شما را ندارم، تصمیم گرفتم در «آتن» تنها بمانم،^۲ و «تیموتائوس» را که برادر و همکار ما در خدمت خداست، نزد شما بفرستم تا ایمانتان را تقویت کند و شما را دلداری دهد،^۳ و نگذارد در اثر زحمات دلسرد شوید؛ گرچه می‌دانید که این زحمات، جزئی از نقشه خدا برای ما مسیحیان می‌باشد.^۴ همان زمان نیز که نزد شما بودیم، از پیش به شما می‌گفتم که سختیهای فراوان به سراغتان خواهد آمد، و همینطور هم شد.

۵ همانطور که گفتم، چون دیگر نمی‌توانستم تحمل کنم که از شما بی‌خبر باشم، بی‌درنگ تیموتائوس را فرستادم تا از استواری ایمانتان یقین حاصل کند. می‌ترسیدم شیطان شما را در وسوسه و آزمایش انداخته باشد و به این ترتیب تمام زحماتی که برای شما کشیده‌ایم، به هدر رفته باشد.^۶ اما اکنون که تیموتائوس از نزد شما بازگشته است، به ما مژده داده که ایمان و محبت شما به

۲۰:۲ پاداش نهایی برای خدمت پولس، پول، وجهه، یا شهرت نبود، بلکه نواپمانانی بود که از طریق موعظه انجیل، زندگی‌شان تغییر کرده بود. این باید انگیزه همه مسیحیانی باشد که در پی گسترش ملکوت خدا هستند.

۱-۳ از آنجا که پولس نتوانست به تسالونیکي باز گردد (۱۸:۲)، تیموتائوس را به‌عنوان نماینده خود فرستاد. مطابق اعمال ۱۷:۱۰، پولس تسالونیکي را ترک کرد و به بیریه رفت. وقتی مشکل غیرمنتظره‌ای در بیریه بوجود آمد، مسیحیان پولس را به آتن بردند ولی سیلاس و تیموتائوس آنجا ماندند (اعمال ۱۷:۱۳-۱۵). بعدها پولس، تیموتائوس را به تسالونیکي فرستاد تا مسیحیان آنجا را تشویق کند که در ایمانشان استوار بمانند و در مقابل جفا پایداری کنند.

۳-۱۳ برخی فکر می‌کنند که گناه یا فقدان ایمان باعث بوجود آمدن زحمات می‌شود. اینجا پولس بیان می‌کند که زحمات ممکن است قسمتی از نقشه خدا برای ایمانداران باشد. قرار گرفتن در آزمایشها، باعث ساخته شدن شخصیت فرد (یعقوب ۲:۱-۴)، بوجود آمدن صبر

(رومان ۵:۳-۵)، و دلسوزی نسبت به کسانی می‌شود که آنها هم در زحمتند (۲قرن ۱:۳-۷). بروز مشکلات برای مؤمنینی که در دنیای گناه‌آلود زندگی می‌کنند، اجتناب‌ناپذیر است. مشکلات شما، ممکن است نمایانگر یک زندگی پرثمر مسیحی باشد.

۴:۳ بعضی از مردم بسوی خدا می‌آیند به این امید که از زحماتی که در دنیا هست، رهایی پیدا کنند. خدا به‌جای اینکه وعده رهایی از زحمات را بدهد، به ما این قدرت را می‌دهد تا از طریق آنها رشد کنیم. زندگی‌ای که علیرغم وسوسه‌ها و سختی‌ها توأم با اطاعت از مسیح باشد، معرف زندگی مسیحی است.

۵:۳ شیطان پرقدرت‌ترین روح‌های پلید است. شیطان، هم بر عالم روحانی (افسیان ۲:۱-۳؛ ۱۰:۶-۱۲) قدرت دارد و هم بر عالم مادی (۲قرن ۱۲:۷-۱۰). شیطان حتی عیسی را در وسوسه انداخت (متی ۴:۱-۱۱). اما وقتی عیسی بر روی صلیب برای گناه جهان مرد و دوباره بر خاست تا حیات تازه را به ارمغان آورد، شیطان را شکست داد. در وقت معین، خدا برای همیشه شیطان را از میان خواهد برد (مکاشفه ۲۰:۷-۱۰).

قوت خود باقی است و ما را نیز فراموش نکرده‌اید، و به همان اندازه که ما مشتاق دیدار شما هستیم، شما نیز برای دیدن ما اشتیاق دارید.^۷ بنابراین ای برادران، با وجود تمام مشکلات و زحماتی که متحمل می‌شویم، خاطرمأن با شنیدن این خبرها آسوده شد، زیرا اطلاع یافتیم که نسبت به خداوند وفادار مانده‌اید.^۸ تا زمانی که شما در ایمان به خداوند استوار باشید، تحمل مشکلات برای ما آسان خواهد بود.

۸:۳
فیل ۱:۴

^۹حقیقتاً نمی‌دانیم برای وجود شما و این همه خوشی و شادی که نصیب ما کرده‌اید چگونه از خدا تشکر کنیم؟^{۱۰} روز و شب دائماً دعا می‌کنیم و از خدا می‌خواهیم به ما اجازه دهد که بار دیگر شما را ببینیم تا هر نقصی را که در ایمانتان وجود دارد، برطرف کنیم.

۱۰:۳
۲قرن ۹:۱۳
۱تسا ۱:۳ و ۲
۳:۱ تیمو

^{۱۱}باشد که پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، بار دیگر ما را به نزد شما بفرستد.^{۱۲} خداوند محبت شما را چنان فزونی بخشد که بتوانید یکدیگر و دیگران را بشدت محبت کنید، همانگونه که ما شما را محبت می‌نماییم؛^{۱۳} تا به این ترتیب، پدرمان خدا دل شما را قوی و بی‌گناه و پاک سازد، تا در آن روز که خداوند ما عیسی مسیح با مقدسین خود باز می‌گردد، در حضور خدا، مقدس و بی‌عیب بایستید.

۱۱:۳
۵:۳ ۲تسا
۱۲:۳
۹:۱ فیل
۱۳:۳
زکریا ۵:۱۴
۱قرن ۸:۱
۱تسا ۱۹:۲ + ۱۷:۴
یهو ۱۴
مکا ۱۲:۲۲

۱۲:۳ اگر ما پر از محبت خدا باشیم، این محبت دیگران را فرو خواهد گرفت. کافی نیست نسبت به دیگران فقط مؤدب باشیم؛ ما باید به‌طور فعال و مداوم به دیگران محبت نشان دهیم. محبت ما نسبت به دیگران دائماً باید رو به تزاید بگذارد. اگر قابلیت محبت کردن برای مدتی در شما ثابت باقی مانده است، از خدا بخواهید تا دوباره شما را از محبت بی‌انتهاش پرسازد. و بعد در جستجوی فرصت‌هایی برای ابراز محبت خود باشید.

۱۱:۳-۱۳ در اینجا پولس به بازگشت مسیح اشاره می‌کند، یعنی وقتی که مسیح سلطنت ابدی خود را برقرار سازد. در آن زمان، او همه ایمانداران را، یعنی کسانی را که مرده‌اند و کسانی را که زنده‌اند، به‌طور متحد در یک خانواده گرد خواهد آورد و در فرمانروایی خود قرار خواهد داد. همه ایمانداران در همه اعصار، از جمله تسالونیکیان، با مسیح و تحت سلطنت او خواهند بود.

۸:۳ در جفاها یا فشارها، ایمانداران باید یکدیگر را دلگرم کنند. اگر از کسانی که در ایمان دچار شک می‌شوند، تعریف کنیم و به آنها بگوییم که در دعاها به‌خاطر وجودشان خدا را شکر می‌کنیم و از آنها حمایت به‌عمل می‌آوریم، باعث تقویت آنها خواهیم شد. **۹:۳** وقتی کسی به مسیح ایمان می‌آورد و در ایمان رشد می‌کند، شادی عظیمی به فرد مسیحی دست می‌دهد. پولس این شادی را بارها تجربه کرده بود. او خدا را برای کسانی که به مسیح ایمان آورده بودند، شکر می‌کرد و دعا می‌کرد تا به‌طور مرتب در ایمان رشد کنند. اگر هستند نوایمانانی که مایه شادی شما شده‌اند، خدا را به‌خاطر وجودشان شکر کنید و ایشان را در رشد ایمانشان حمایت کنید.

۱۱:۳ ما هیچ سندی در دست نداریم که ثابت کند پولس به تسالونیکی بازگشته باشد؛ اما وقتی طی سفر سوم، از آسیا می‌گذشت، ارسترخوس و سکنندس که از اهل تسالونیکی بودند، به او ملحق شدند (اعمال ۵:۴ و ۵).

۲- گوش به زنگ آمدن خداوند باشیم چگونه باید زندگی کنیم تا خدا را خشنود سازیم

۴ برادران عزیز، اجازه بدهید نکته دیگری نیز اضافه کنم: شما بخوبی می‌دانید که چگونه در زندگی خود، خدا را خشنود سازید، زیرا احکامی را که از جانب عیسای خداوند به شما داده‌ایم، می‌دانید. اما به نام عیسای خداوند از شما تقاضا می‌کنم که در این خصوص کوشش بیشتری بنمایید.^۳ زیرا اراده و خواست خدا اینست که پاک باشید و از هر نوع فساد جنسی خود را دور نگاه دارید.^۴ هر یک از شما باید بتواند بر بدن خود مسلط باشد و آن را مقدس و قابل احترام نگاه دارد.^۵ نگذارید بدن‌تان مانند خدانشناسان، اسیر شهوات باشد.^۶ در ضمن، خواست خدا اینست که کسی همنوع خود را فریب ندهد و زن او را تصاحب نکند، زیرا همانگونه که قبلاً به شما گفته‌ام، خدا برای اینگونه اعمال، انسان را مجازات خواهد کرد.^۷ زیرا خدا ما را نخوانده است تا ناپاک و شهوت‌ران باشیم، بلکه پاک و مقدس.^۸ اگر کسی حاضر نیست مطابق این احکام زندگی کند، بداند که با دستورهای انسان مخالفت نمی‌کند بلکه با احکام خدایی که روح پاکش را به شما عطا کرده است.^۹ اما دربارهٔ محبت پاک و برادرانه که باید در میان قوم خدا وجود داشته باشد، نیازی نمی‌بینم چیزی بنویسم، زیرا خدا خودش به شما آموخته است که یکدیگر را محبت بنمایید.^{۱۰} البته شما محبت خود را به تمام مسیحیان ایالت «مقدونیه» نشان داده‌اید؛ با وجود این، ای برادران عزیز، از شما تقاضا می‌کنم ایشان را بیش از این محبت کنید.^{۱۱} هدف‌تان این باشد که زندگی آرامی داشته باشید، و فقط به کارهای خودتان مشغول باشید و با دستهای خود امرارمعاش

۱:۴
افس ۱:۴
کول ۱۰:۱

۴:۳:۴
قرن ۱۸:۶ : ۲:۷
عبر ۴:۱۳
۱ پط ۷:۳

۶:۴
قرن ۸:۶
عبر ۴:۱۳
۷:۴
لاو ۴:۱۱
۱ پط ۱۵:۱
۸:۴
روم ۵:۵
۱ یو ۲۴:۳

۹:۴
ار ۳۴:۳۱
یو ۴:۵۶ : ۳۴:۱۳
۱ یو ۲۷:۲۰ : ۲۷:۲۰
۱۰:۴
۱ تس ۱۲:۳

۱۱:۴
افس ۲۸:۴
۱ تس ۱۲:۳ و ۱۲

۴-۱:۸ تمایلات و اعمال جنسی را باید تحت کنترل مسیح قرار داد. خدا آمیزش جنسی را برای زاد و ولد، لذت، و برای ابراز محبت زن و شوهر به یکدیگر، بوجود آورد. رابطه جنسی را باید در چارچوب ازدواج محدود کرد تا از آسیب رسیدن به خودمان، و به رابطه‌مان با خدا، و به رابطه‌مان با دیگران جلوگیری شود.

۴-۱۱: زندگی مسئولانه در تمام قسمت‌های زندگی، بخشی از مفهوم زندگی مسیحی است. اگر مردم نسبت به شما بی‌احترامی کنند، وقتی از ایمان خود به آنها بگویید، تأثیری بر آنها نخواهد گذاشت. هر کاری که می‌کنید، آن را با صداقت انجام دهید و نیروی مثبتی در جامعه باشید.

۴-۱:۸ معیارهایی که در امپراطوری روم برای روابط جنسی وجود داشت، بسیار پایین بود؛ معیارهایی که امروز در بسیاری از جوامع، در همین زمینه وجود دارد، به هیچ وجه بالاتر از آن زمان نیست. داشتن رابطه جنسی خارج از چارچوب ازدواج، همیشه وسوسه‌ای پر قدرت بوده است. سر تسلیم فرود آوردن به اینگونه وسوسه‌ها می‌تواند عواقب وخیمی داشته باشد. گناهان جنسی همیشه به شخص صدمه می‌زند و به دنبال آن خانواده‌ها، کسب و کار، و حتی کلیساها صدمه می‌بینند. گناهان جنسی علاوه بر عواقب فیزیکی، پیامدهای روحانی نیز دارد. برای اینکه بیشتر متوجه بشوید که چرا گناهان جنسی تا این حد مضر می‌باشند، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به اقرتیان ۱۸:۶.

کنید، همانگونه که قبلاً هم به شما گفته‌ایم.^{۱۲} به این ترتیب، غیر مسیحیان نیز به شما اعتماد کرده، احترام خواهند گذاشت. در ضمن، دست نیاز بسوی این و آن دراز نخواهید کرد.

امید به قیام را به یاد بیاورید

^{۱۳} و اینک برادران عزیز، می‌خواهم که شما از وضعیت ایماندارانی که می‌میرند آگاه باشید، تا وقتی کسی از شما فوت می‌کند، شما نیز مانند آنانی که امیدی به عالم آینده ندارند، در غم و غصه فرو نروید.^{۱۴} زیرا ما که ایمان داریم عیسی مرد و پس از مرگ زنده شد، باید یقین داشته باشیم که به هنگام بازگشت او، خدا تمام مسیحیانی را که مرده‌اند، همراه وی به این جهان باز خواهد آورد.^{۱۵} این را من از جانب خداوند می‌گویم: ما که هنگام بازگشت مسیح خداوند زنده باشیم، زودتر از مردگان به آسمان نخواهیم رفت.^{۱۶} زیرا صدای فرمان الهی

۱۳:۴
لاو ۲۸:۱۹
تث ۲۱:۱۴
افس ۱۲:۲
۱۴:۴
اقرن ۱۵:۱۵، ۵۲
۱۵:۴
اقرن ۱۵:۵۲
۱۶:۴
یول ۱۱:۲
متی ۳۰:۲۴
اعما ۱۱:۱
اقرن ۱۵:۵۲
تسا ۷:۱

وقایع مربوط به زمان بازگشت مسیح

- ۱- بازگشت مسیح آشکارا و همراه با صدایی قدرتمند خواهد بود.
- ۲- آوای آشکار فرشته‌ای شنیده خواهد شد.
- ۳- شیپوری نواخته خواهد شد که مثل آن هرگز شنیده نشده است.
- ۴- ایماندارانی که در مسیح مرده‌اند، از قبرهای خود بر خواهند خاست.
- ۵- ایماندارانی که زنده‌اند بطرف ابرها به بالا کشیده خواهند شد و مسیح را ملاقات خواهند کرد.

با آنکه مسیحیان اغلب درباره حوادثی که منتهی به بازگشت مسیح می‌شود اختلاف نظر دارند، اما در مورد حوادثی که به مجرد بازگشت مسیح روی خواهد داد، چندان اختلافی ندارند.

را تشویق کنند و تسلی دهند. این قسمت می‌تواند تسلی خوبی باشد برای زمانی که ایماندارانی چشم از جهان فرو می‌بندد. همان محبتی که ایمانداران را در این دنیا به هم می‌پیوندد (۹:۴) آنها را به هنگام بازگشت مسیح و در سلطنت ابدی او با هم یکی خواهد ساخت.
۱۵:۴-۱۸ از آنجا که مسیح دوباره زنده شد، همه ایمانداران نیز بار دیگر زنده خواهند شد. همه مسیحیان، از جمله کسانی که به هنگام بازگشت او زنده‌اند، تا به ابد با مسیح زندگی خواهند کرد. پس وقتی عزیزان ما می‌میرند یا حوادث ناگواری روی می‌دهد، دیگر نباید احساس ناامیدی بکنیم، زیرا خدا مصیبت‌های ما را به موققت، فقر ما را به ثروت، دردهای ما را به جلال، و شکست‌های ما را به پیروزی تبدیل خواهد کرد. تمام ایماندارانی که در طول تاریخ زیسته‌اند، در امن و امان دوباره در اتحاد با هم، در حضور خدا خواهند ایستاد. همانطور که پولس، تسالونیکیان را با وعده قیام تسلی می‌دهد، ما نیز باید یکدیگر را با این امید بزرگ، تسلی و دلداری بدهیم.

۱۳:۴ تسالونیکیان نمی‌دانستند چرا بسیاری از برادران ایمانی‌شان مرده‌اند و اینکه به هنگام بازگشت مسیح چه وضعی خواهند داشت. پولس از تسالونیکیان می‌خواهد تا بفهمند که مرگ پایان ماجرا نیست. وقتی مسیح باز گردد، همه ایمانداران - چه آنانی که مرده‌اند و چه آنانی که زنده‌اند - دوباره با هم جمع خواهند آمد و دیگر رنج نخواهند کشید و هرگز نخواهند مرد.

۱۵:۴ منظور پولس از اینکه می‌گوید: «این را من از جانب خداوند می‌گویم» چیست؟ این یا چیزی بوده که خدا مستقیماً آن را برای پولس آشکار کرده بود، یا تعلیمی از عیسی بوده که به‌طور شفاهی از طریق رسولان و دیگر مسیحیان به او رسیده بود.

۱۵:۴-۱۸ زمان دقیق بر خاستن مردگان نسبت به دیگر وقایعی که در بازگشت مسیح به‌وقوع خواهد پیوست، به اندازه هدف پولس از نوشتن این عبارات اهمیت ندارد؛ هدف پولس از نوشتن این عبارات این بود که ایمانداران را دعوت کند تا وقتی که عزیزان آنها می‌میرند، یکدیگر

و آوای تکان دهنده رئیس فرشتگان و نوای شیپور خدا شنیده خواهد شد و ناگاه خود خداوند از آسمان به زمین خواهد آمد. آنگاه پیش از همه، مسیحیانی که مرده‌اند زنده خواهند شد تا خداوند را ملاقات کنند.^{۱۷} سپس، ما که هنوز زنده‌ایم و روی زمین باقی هستیم، همراه ایشان در ابرها ربوده خواهیم شد تا همگی، خداوند را در هوا ملاقات کنیم و تا ابد با او باشیم.^{۱۸} پس با این سخنان، یکدیگر را تشویق کنید و تسلی دهید.

آماده باشید: هیچ کس نمی‌داند که خداوند چه وقت باز خواهد گشت

شاید پیرسید که مسیح در چه زمان باز خواهد گشت. برادران عزیز، لازم نیست در این باره چیزی بنویسم، زیرا شما بخوبی می‌دانید که هیچکس زمان بازگشت او را نمی‌داند. «روز خداوند»، همچون دزد شب، بی‌خبر سر می‌رسد.^۳ همان وقت که مردم می‌گویند: «همه جا امن و امان است»، ناگهان مصیبت دامنگیرشان خواهد شد، همانطور که درد بسراغ زن آبستن می‌آید؛ آنگاه راه فراری برای آنان وجود نخواهد داشت.

^۴ اما برادران عزیز، شما در تاریکی گناه و بی‌خبری نیستید که وقتی «روز خداوند» سر رسد، غافلگیر شوید، مانند کسی که دزد به او حمله کرده باشد.^۵ شما همگی فرزندان نور و روز هستید، و با تاریکی و شب کاری ندارید. بنابراین، آماده باشید و مانند دیگران به خواب نروید. منتظر بازگشت مسیح باشید و هوشیار بمانید.^۷ شب، وقت خواب و مستی و بی‌خبری است،^۸ ولی ما که در نور زندگی می‌کنیم، باید هشیار باشیم و زره ایمان و محبت را در بر کنیم، و امید مبارک نجات را همچون کلاه خود بر سر بگذاریم.

^۹ از یاد نبریم که خدا ما را برنگزیده تا زیر غضب خود قرار دهد، بلکه ما را انتخاب نموده تا بوسیله خداوند ما عیسی مسیح نجات دهد.^{۱۰} او جان خود را فدا

۱۷:۴

دان ۱۳:۷

اعما ۹:۱

مکا ۱۲:۱۱ ؛ ۳:۲۱ و ۴

۱:۵

متی ۳:۲۴

۲:۵

۲ پط ۱۰:۳

۳:۵

اش ۱۷:۲۶

۴:۵

لو ۳۴:۲۱

۱ یو ۸:۲

۵:۵

یو ۳۶:۱۲

اعما ۱۸:۲۶

افس ۸:۵

۷:۵

اعما ۱۵:۲

۸:۵

اش ۱۷:۵۹

روم ۲۴:۸

افس ۱۷:۱۴

۱ پط ۱۳:۱

۹:۵

روم ۹:۵

۲ تیمو ۱۹:۲

۱۰:۵

روم ۹:۱۴

خدا خودش مستقیماً در امور جهان دخالت خواهد کرد. پیشگویی‌ها و صحبت‌هایی که غالباً در کتب عهدعتیق (اشعیا ۱۳:۶-۱۲ ؛ یوئیل ۲:۲۸-۳۲ ؛ صفیا ۱:۱۴-۱۸) درباره روز خداوند وجود دارد، هم شامل جزا می‌شود و هم برکت. مسیح بر گناه داوری خواهد کرد و سلطنت ابدی‌اش را برپا خواهد کرد.

۸:۵ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره زره شخص مسیحی، مراجعه کنید به افسسیان ۱۳:۶-۱۷.

۹:۵-۱۱ وقتی به پایان مسابقه دو نزدیک می‌شوید، پاهایتان درد می‌گیرد، گلویتان می‌سوزد، و تمام بدنتان به فریاد در می‌آید تا شما را متوقف سازد. اینجا جایی است که افراد طرفدار شما، بیشترین ارزش را پیدا می‌کنند.

۱-۳:۵ سعی برای تعیین زمان بازگشت مسیح، تلاشی بیهوده است. فربب کسانی را که مدعی هستند زمان بازگشت مسیح را می‌دانند، نخورید. مطابق با این آیات هیچ کسی از زمان آن واقعه آگاهی ندارد و حتی ایمانداران نیز غافل گیر خواهند شد. پولس به ما هشدار می‌دهد که بازگشت مسیح ناگهانی و غیرمنتظره خواهد بود، پس آماده باشید! از آنجا که هیچ کس نمی‌داند چه وقت مسیح به جهان باز خواهد گشت، پس باید همیشه آماده باشیم. تصور کنید مسیح امروز باز می‌گردد. زندگی شما را در چه وضعی خواهد یافت؟ آیا آماده‌اید او را ملاقات کنید؟ هر روز با آمادگی زندگی کنید تا بتوانید از او استقبال کنید.

۲:۵ روز خداوند اشاره به زمان آینده دارد، زمانی که

کرد تا ما بتوانیم تا ابد با او زندگی کنیم، خواه به هنگام بازگشت او زنده باشیم، خواه نباشیم.^{۱۱} پس به همین ترتیب، به تشویق و تقویت یکدیگر ادامه دهید.

آخرین دستورهای پولس

^{۱۲}برادران عزیز، خواهش می‌کنم به کشیشان و خادمینی که در کلیسایان زحمت می‌کنند و شما را راهنمایی می‌نمایند، احترام بگذارید.^{۱۳} بسبب زحماتی که برای شما می‌کنند، ایشان را با تمام وجود احترام و محبت نمایید. نگذارید چیزی باعث تیرگی روابطتان با یکدیگر گردد.

^{۱۴}برادران عزیز، اشخاص تنبل و سرکش را تأدیب کنید؛ افراد محجوب و ترسو را دلداری دهید؛ ضعفا را یاری نمایید؛ نسبت به همه، صبر و تحمل را پیشه کنید.^{۱۵} مواظب باشید بدی را با بدی تلافی نکنید، بلکه بکوشید همواره به یکدیگر و به تمام مردم خوبی کنید.^{۱۶} همیشه شاد باشید!^{۱۷} پیوسته دعا کنید!^{۱۸} برای هر

۱۴:۵

۲ تسلا ۶:۳

۱۵:۵

لاو ۱۸:۱۹

روم ۱۷:۱۲

غلا ۱۰:۶

۱۶:۵

فیل ۴:۴

۱۷:۵

افس ۱۸:۶

ندانید زخم در چه قسمتی قرار دارد، نمی‌توانید دارو را به کار بگیرید.

۱۶:۵-۱۸ شادی ما، دعاها، شکرگزاری ما از خدا نباید طبق اوضاع و شرایطی که در آن قرار می‌گیریم یا با احساسات ما، نوسان داشته باشد. اطاعت از این سه دستور، یعنی شاد بودن، همیشه دعا کردن، و شکرگزار بودن، اغلب در تضاد با خواسته‌های طبیعی ماست. اما وقتی با آگاهی تصمیم می‌گیریم که طبق کلام خدا عمل کنیم، دید تازه‌ای نسبت به انسانها می‌یابیم. وقتی طبق اراده خدا عمل می‌کنیم، در می‌یابیم که به این ترتیب راحت‌تر می‌توانیم شاد و شکرگزار باشیم.

۱۷:۵ ما نمی‌توانیم در همه وقت روی زانوها دعا کنیم، اما می‌توانیم در همه وقت در حالت دعا باشیم. این حالت در صورتی بوجود می‌آید که پذیرفته باشیم اتکای ما بر خداست، و به حضور او در وجود خود واقف شده، حاضر به اطاعت کامل از او بوده باشیم. به این ترتیب، داشتن دعاها، مکرر، کوتاه و خودجوش برای ما عادی می‌شود. حالت دعاگونه نباید جان‌نشین دعاها باشد که می‌بایست به‌طور مرتب انجام شود، بلکه باید نتیجه و حاصل آن دعاها باشد.

۱۸:۵ پولس به ما تعلیم نمی‌دهد که برای هر چیزی که در زندگی ما اتفاق می‌افتد، خدا را شکر کنیم، بلکه اینکه در هر شرایطی شکرگزار باشیم. بدی از خدا نیست، به همین دلیل ما نباید خدا را به‌خاطر بدی شکر کنیم. اما وقتی دچار بلائی می‌شویم، باز هم می‌توانیم خدا را به‌خاطر وجود خودش و به‌خاطر خیریتی که از طریق مصیبت برای ما به ارمغان می‌آورد، شکر کنیم.

تشویق آنها کمک می‌کند تا شما علیرغم دردها بسوی خط پایان به پیش بروید. به همین ترتیب، مسیحیان باید یکدیگر را تشویق کنند. یک کلام تشویق‌آمیز که در لحظه‌ای مناسب ادا می‌شود، می‌تواند توقف‌های مکرر در طول مسیر را به پایانی خوب تبدیل کند. به اطراف خود نگاه کنید. به نیازی که دیگران برای تشویق شدن دارند، حساس باشید و کلامی برای تقویت بیان کنید یا واکنشی برای پشتیبانی از آنها نشان بدهید.

۱۲:۵ و ۱۳ به شبان خود و دیگر رهبران کلیسا فکر کنید. چطور می‌توانید به آنها احترام بگذارید؟ از آنها قدردانی کنید، به آنها بگویید که چقدر رهبری و تعالیم آنها موجب کمک به شما شده است، و از آنها به‌خاطر خدمتی که به شما می‌کنند، تشکر کنید. اگر چیزی نگویید، آنها چطور خواهند دانست که چه موضعی نسبت به آنها دارید؟ فراموش نکنید که آنها به حمایت و محبت عملی شما نیاز دارند و مستحق آن هم هستند.

۱۴:۵ با افراد تنبل مدارا نکنید؛ آنها را تأدیب کنید. بر سر افراد ترسو فریاد نکشید؛ آنها را دلداری دهید. بعضی اوقات تشخیص بین ترس و تنبلی کار سختی است. هم شخص تنبل و هم شخص ترسو ممکن است دست به کاری نزنند، یکی به‌خاطر تنبلی و دیگری به‌خاطر ترس از اینکه مبدا خطایی از او سربزند. دلسوزی کردن به این افراد، طریق خدمت به آنهاست. به این معنا که وضعیت هر یک از آنها را درک کنیم و راه چاره مناسب را به هریک از آنها نشان بدهیم. تا زمانی که پی به مشکل نبرده‌اید، نمی‌توانید کمک مؤثری بکنید. تا وقتی که

نحوه به کارگیری پیشنهادی	نمونه	محل آیات	فهرست کارهایی که باید برای تشویق دیگران انجام دهیم
به خصوصیتی در او اشاره کنید که قابل تحسین است. در پی راههایی برای همکاری با آنها برآیید.	یکدیگر را تقویت کنید. به رهبران احترام بگذارید.	۱۱:۵	دستور برای «تشویق یکدیگر» در سرتاسر کتاب مقدس یافت می‌شود. پولس در ۱۱:۵-۲۳، نمونه‌های دقیق بسیاری درباره نحوه تشویق یکدیگر ارائه می‌دهد.
بعد از این، از عیب‌جویی از کسانی که مسؤولیتی در کلیسا دارند، خودداری کنید.	نسبت به رهبران خوشبین باشید.	۱۳:۵	
به‌خاطر زحماتی که رهبران شما می‌کشند، از آنها تشکر کنید.	آنها را با تمام وجود محبت کنید.	۱۳:۵	
بدنبال راههایی باشید که از طرق آن بتوانید با دیگران کنار بیایید.	از دعوا و مرافعه اجتناب کنید.	۱۳:۵	
از یک نفر بخواهید تا در انجام کاری خاص با شما همکاری کند.	اشخاص تنبل را تأدیب کنید.	۱۴:۵	
با به‌یاد آوردن وعده‌های خدا به کسانی که می‌ترسند، آنها را تشویق کنید.	افراد ترسو را دلداری دهید.	۱۴:۵	
با محبت کردن به ضعفا و دعا کردن برای آنها، آنان را حمایت کنید.	ضعفا را یاری نمایید.	۱۴:۵	
تصور کنید که در موقعیتی قرار دارید که در آن صبر و تحمل شما در بوته آزمایش قرار می‌گیرد، و حالا پیش از آنکه در چنین موقعیتی قرار بگیرید، فکر کنید که چطور در آن وضعیت می‌توانید آرامش خود را حفظ کنید.	صبر و تحمل را پیشه کنید.	۱۴:۵	
به‌جای اینکه حتی با کسانی که با شما رفتار بدی دارند، بدرفتاری کنید، به آنها خوبی کنید.	از تلافی کردن خودداری کنید.	۱۵:۵	
به‌خاطر بیاورید حتی در مواقعی که ناآرام هستید، خدا کنترل امور را بدست دارد.	شاد باشید.	۱۶:۵	
خدا همیشه با شماست، پس با او صحبت کنید.	پیوسته دعا کنید.	۱۷:۵	
فهرستی از عطایایی که خدا به شما داده است، تهیه کنید و برای هر یک از آنها خدا را شکر کنید.	شکرگزار باشید.	۱۸:۵	
دفعه بعد که روح‌القدس شما را وا می‌دارد تا در گردهمایی مسیحی شرکت کنید، با او همکاری کنید.	مانع کار روح خدا نشوید.	۱۹:۵	
کلام خدا را از کسانی که سخنگوی او هستند، بپذیرید.	نبوت‌هایی را که خدا به مؤمنین می‌دهد، کوچک و حقیر نشمارید.	۲۰:۵	
از موقعیت‌هایی که شما را به وسوسه می‌اندازد، دوری کنید.	خود را از بدی دور نگه دارید.	۲۲:۵	
تشخیص این واقعیت که ما به قوت خودمان نیست که زندگی مسیحی داریم، بلکه بوسیله قدرت خدا.	به کمک دائمی خدا اتکا کنید.	۲۳:۵	

پیش آمدی خدا را شکر نمایید، زیرا اینست خواست خدا برای شما که از آن عیسی مسیح هستید.

^{۱۹}هیچگاه مانع کار روح خدا نشوید. ^{۲۰}نبوتها یعنی پیغامهایی را که خدا به مؤمنین می‌دهد، کوچک و حقیر نشمارید، ^{۲۱}بلکه بدقت به آنها گوش فرا دهید، و اگر تشخیص دادید که از جانب خدا هستند، آنها را بپذیرید. ^{۲۲}خود را از هر نوع بدی دور نگاه دارید.

^{۲۳}دعا می‌کنم که خود خدای آرامش، شما را تماماً مقدس سازد. باشد که روح و جان و بدن شما تا روز بازگشت خداوند ما عیسی مسیح بی‌عیب و استوار بماند. ^{۲۴}همان خدایی که شما را خوانده است تا فرزندان او باشید، طبق وعده‌اش این را نیز برای شما انجام خواهد داد.

^{۲۵}برادران عزیز، برای ما دعا کنید. ^{۲۶}از جانب من به تمام برادران سلام برسانید و ایشان را ببوسید. ^{۲۷}در نام خداوند از شما می‌خواهم که این نامه را برای همه مؤمنین بخوانید. ^{۲۸}فیض خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باشد.

۱۹:۵

افس ۳۰:۴

۲ تیمو ۶:۱

۲۰:۵

اقرن ۱:۱۴

۲۱:۵

ایو ۱:۴

۲۳:۵

۲ پطر ۱۴:۳

۲۴:۵

اقرن ۹:۱

۲۷:۵

کول ۱۶:۴

۲۸:۵

روم ۲۰:۱۶

هستند. این کلمات بیانگر این مطالب هستند که باید خدا را در همه ابعاد زندگی خود وارد کرد. اشتباه است که فکر کنیم زندگی روحانی را می‌توان از چیزهای دیگر جدا کرد یا خدا را به‌صورتی سطحی اطاعت نمود یا فقط یک روز در هر هفته برای خدا زندگی کرد. مسیح باید بر تمامیت ما حاکم باشد، نه اینکه فقط بر قسمت «مذهبی» ما.

۲۷:۵ این نامه می‌بایست در یک جلسه عمومی قرائت می‌شد تا هر ایمان‌داری از متن آن باخبر شود، چون نسخه‌های آن به تعداد کافی در دسترس نبود که بین همه آنها منتشر شود. پولس می‌خواست مطمئن شود که همه فرصت شنیدن پیغام او را خواهند داشت چون او در نامه به سؤالات مهمی پاسخ داده و لزوم تشویق را بیان می‌کند. **۲۸:۵** کلیسای تسالونیکي نوپا بود و احتیاج به کمک و تشویق داشت. هم جفایی که با آن روبرو بودند و هم وسوسه‌هایی که به‌خاطر فرهنگ بت‌پرستی‌شان گریبانگیر آنها می‌شد، مشکلات بزرگی برای این نوایمانان بود. به همین دلیل، پولس این نامه را نوشت تا ایمان آنها را تقویت بخشد و به آنان پشت گرمی دهد تا در برابر جفا و وسوسه مقاومت کنند. ما نیز مسؤولیت داریم تا به نوایمانان کمک کنیم، و اطمینان بیاوریم از اینکه در ایمان استوارند و با عقاید یا رسوم نادرست به انحراف کشیده نشده‌اند. اول تسالونیکیان می‌تواند ما را بهتر آماده کند تا به خواهران و برادران خود در مسیح کمک کنیم.

۱۹:۵ منظور پولس از هشداری که به ما می‌دهد مبنی بر اینکه «مانع کار روح خدا نشویم»، این است که نباید عطا‌هایی را که روح‌القدس به ما می‌دهد، به کناری بگذاریم یا آنها را نادیده بگیریم. اینجا، پولس به عطای نبوت اشاره می‌کند؛ در اقرنتیان ۳۹:۱۴، او عطای زبانها را ذکر می‌کند. گاهی در مورد عطا‌های روحانی اختلاف‌نظر پیش می‌آید و منجر به بروز شقاق در کلیسا می‌شود. بعضی از مسیحیان به‌جای تلاش برای حل مشکل، ترجیح می‌دهند جلو عطاها را بگیرند. این باعث تضعیف کلیسا می‌شود. ما نباید مانع کار روح‌القدس در زندگی افراد بشویم، بلکه باید از بروز تمام و کمال عطاها در بدن مسیح حمایت کنیم.

۲۱ و ۲۰:۵ ما نباید کسانی را که با ایمان ما موافق نیستند مسخره کنیم، بلکه همیشه باید گفته‌های آنها را با کتاب‌مقدس بسنجیم. اگر کسانی را که حقیقت را می‌گویند حقیر می‌شماریم، در وضع خطرناکی هستیم. به‌جای این کار باید آنچه را که مردم می‌گویند، به‌دقت بررسی کرده، هرچیز درست را بپذیریم و هر چه را که غلط است رد کنیم.

۲۴-۲۲:۵ همانقدر که یک قایق نمی‌تواند تماماً از تماس با آب در امان بماند، به همان شکل فرد مسیحی نیز نمی‌تواند از تمامی بدی‌ها بگریزد. با این حال، او باید یقین حاصل کند که آب وارد «قایق» او نمی‌شود. بدی هرگز نباید به درون قلب یک مسیحی دخول پیدا کند. **۲۳:۵** روح و جان و بدن، اجزای تشکیل‌دهنده شخص